

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Asan/15/2017
Identifikačné číslo spisu: 1016202571
Dátum vydania rozhodnutia: 28.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1016202571.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobcu: Kresťanskodemokratické hnutie, Bajkalská ul. č.25, Bratislava, IČO: 00586846, zastúpeného advokátom: JUDr. Jozef Bolješik, PhD, Radlinského 50, Piešťany, proti sťažovateľovi (pôvodne žalovanému): Štátna komisia pre voľby a kontrolu financovania politických strán, Drieňová 22, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-OVR2-2016/030286 z 13. septembra 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa (pôvodne žalovaného) proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/277/2016-42 z 22. júna 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu č.k. 1S/277/2016-42 z 22. júna 2017 z a m i e t a .

Žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobcovi úplnú náhradu trov kasačného konania na účet právneho zástupcu žalobcu. O výške trov kasačného konania rozhodne Krajský súd v Bratislave po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Odôvodnenie

I.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd, alebo správny súd“) podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. c/ SSP napadnuté rozhodnutia, ako prvostupňové, tak aj druhostupňové, zrušil. Žalobca sa žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-OVR2-2016/030286 z 13. septembra 2016, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy, odboru volieb, referenda politických strán č. SVS-OVR-2016/019249-003 z 11. júla 2016, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 10 000,- € podľa ustanovenia § 19 ods. 2 písm. b/ zákona č. 181/2014 Z.z. o volebnej kampani za nespĺnenie povinnosti podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zák. o volebnej kampani, nakoľko na osobitný účet žalobcu zriadený podľa ustanovenia § 3 ods. 2 zák. o volebnej kampani boli vložené finančné prostriedky v hotovosti. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 167 ods. 1 SSP tak, že správny súd priznal žalobcovi, voči

žalovanému právo na úplnú náhradu vynaložených trov konania vzhľadom ku skutočnosti, že žalobca mal vo veci plný úspech.

2. Krajský súd z administratívneho spisu zistil, že medzi účastníkmi skutočnosť, že na osobitný účet žalobcu boli vložené finančné prostriedky v hotovosti dvakrát po 100,- €, a to 100,- € 23. novembra 2015 s uvedenou poznámkou: „Gerda Fodorová“ a 100,- € 1. decembra 2015 v sume 100,- € s uvedenou poznámkou „dar JUDr. V. Z. ml.“ nebola sporná. Z obsahu súdneho a administratívneho spisu krajský súd tiež zistil, že žalobcovi bola napadnutým rozhodnutím žalovaného uložená pokuta podľa ustanovenia § 19 ods. 2 písm. b/ zákona č. 181/2040 Z.z. o volebnej kampani vo výške 10 000,- € za nesplnenie povinnosti podľa § 3 ods. 5 zákona o volebnej kampani, pretože žalobcovi boli na jeho osobitný platobný účet vložené finančné prostriedky v hotovosti. Tento osobitný platobný účet žalobcu bol zriadený za účelom realizácie volebnej kampane v roku 2016 v zmysle ustanovenia § 3 ods. 2 zákona o volebnej kampani.

3. Podľa názoru správneho súdu z ustanovenia § 3 ods. 5 veta druhá zákona o volebnej kampani pre politickú stranu vyplýva len povinnosť preukázať kto je vlastníkom účtu, z ktorého boli finančné prostriedky prevedené na účet politickej strany, teda žalobcu („Na požiadanie ministerstva vnútra musí politická strana preukázať, kto je vlastníkom účtu, z ktorého boli finančné prostriedky prevedené“). Keďže žalobcovi na jeho účet neboli prevedené žiadne finančné prostriedky z iného účtu, ale na jeho účet boli vložené finančné prostriedky v hotovosti, žalobca nemal ani žiadnu povinnosť preukázať vlastníka tohto účtu. Napriek uvedenému žalobca pôvod vkladateľa, resp. osobu darcu identifikoval a aj preukázal, čo žalovanému bolo známe. Uvedené potvrdzuje aj výpis z osobitného účtu (čl. 6 a 15 výpisu z účtu, ktorý je súčasťou administratívneho spisu) a napokon aj z vyhlásenia samotných darcov, ktoré boli priložené k vyjadreniu žalobcu k začatiu konania o uložení pokuty správnym orgánom. Súd preto neprisvedčil argumentácii žalovaného, že „pre posudzovanie toho, či došlo alebo nedošlo k porušeniu § 3 ods. 5 zákona o volebnej kampani je podstatné iba to, akým spôsobom boli finančné prostriedky na osobitný účet vložené, bez ohľadu na to, za akým účelom“. Z vety prvej citovaného ustanovenia „Na osobitný účet musia byť vložené finančné prostriedky výlučne prevodom z iného účtu“ podľa názoru krajského súdu pre žalobcu nevyplýva žiadna povinnosť, pretože spôsob vkladu na osobitný účet žalobca nemôže žiadnym spôsobom ovplyvniť a rovnako nemôže ani odmietnuť prijať takto vložené finančné prostriedky. Z uvedeného dôvodu teda žalobca ako prijímateľ finančných prostriedkov nemôže niesť ani zodpovednosť za spôsob vloženia finančných prostriedkov na tento osobitný účet. Žalobca nielen v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu, ale aj v podanej žalobe tvrdil, že tieto finančné prostriedky vložili fyzické osoby v hotovosti na osobitný účet nie za účelom úhrady nákladov na volebnú kampaň, ale tieto finančné prostriedky boli darom pre politickú stranu.

4. V tejto súvislosti považoval krajský súd za potrebné uviesť, že aj sám žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia z 13. septembra 2016 konštatuje, že predmetná suma 200,- €, ktorá bola vložená na osobitný účet v hotovosti je darom pre žalobcu, o čom svedčí citácia z rozhodnutia žalovaného:

- ods. 9 a 10, str. 3: „ak sa politická strana chcela vyhnúť uloženiu pokuty, mala postupovať podľa § 24 ods. 2 zákona o politických stranách, ktorý sa vzťahuje na finančné prostriedky vedené na osobitnom účte a finančné prostriedky darcom vrátiť. V niektorých prípadoch tak politické hnutie aj skutočne urobilo a darcom vrátilo finančné prostriedky v celkovej výške 7 224 eur, avšak v dvoch prípadoch, a to v prípade sumy 100,- € vložennej ... pani Q. J. a sumy 100,- € v uloženej ... JUDr. V. Z., si politické hnutie finančné prostriedky na účte ponechalo a uvedeným osobám ich nevrátilo“ a

- ods. 11 str. 5: „... politické hnutie darcom v súlade so zákonom vrátilo finančné prostriedky v celkovej výške 7 224,- € a nevrátilo finančné prostriedky iba v celkovej sume 200,- € ...“

5. Žalovaný dokonca aj vo vyjadrení k žalobe zo 7. januára 2017 (str. 2 ods. 11) uvádza, že „... štátna komisia uvádza, že darcovia predmetných darov síce pri uskutočňovaní vkladov v hotovosti na transparentný účet žalobcu pravdepodobne boli bankou legitimovaní svojimi občianskymi preukazmi...“. Z uvedenej citácie podľa názoru súdu jednoznačne vyplýva, že aj sám žalovaný považoval vkladateľov finančných prostriedkov za darcov.

6. Správny súd preto s poukazom na uvedenú citáciu konštatoval, že nevrátením finančných prostriedkov darcom v celkovej sume 200,- € nedošlo k porušeniu ustanovenia § 3 ods. 5 zákona vo volebnej kampani tak, ako konštatuje žalovaný v napadnutom rozhodnutí. Ak bol žalovaný názoru, že žalobca tým, že nevrátil 200,- € darcom, ktorí ich zaslali na osobitný účet žalobcu, resp. ich nepoukázal na príjmový účet štátneho rozpočtu, porušil svoju povinnosť, mal postupovať v zmysle ustanovenia § 31 ods. 5 v spojitosti s ustanovením § 24 ods. 2 zákona o politických stranách a politických hnutiach.

7. Z uvedeného dôvodu správny súd konštatoval, že žalovaný vec nesprávne právne posúdil keď nevrátenie finančných prostriedkov žalobcu darcom peňazí vyhodnotil ako porušenie povinností podľa § 3 ods. 5 zákona o volebnej kampani, pretože podľa názoru krajského súdu sa jednoznačne jednalo o porušenie povinnosti podľa ustanovenia § 24 ods. 2 zákona o politických stranách a politických hnutiach.

8. Žalobca v podanej žalobe namietal aj skutočnosť, že žalovaný správny orgán nedostatočne zistil skutkový stav veci s poukazom na tvrdenie, v správnom konaní žalobca namietal, že vložené finančné prostriedky neboli určené na úhradu volebnej kampane, ale boli dar od darcov pre žalobcu. Súd sa s touto námietkou žalobcu nestotožnil, pretože aj s poukazom na vyššie uvedenú citáciu z napadnutého rozhodnutia žalovaného je nesporné, že žalovaný sám predmetné vložené finančné prostriedky vo výške 200 eur považoval za dar, ktorý nebol vrátený darcovi, resp. darcom, a preto je nesporné, že skutkový stav bol zistený dostatočne a správne.

9. Keďže žalovaný s ohľadom na riadne zistený skutkový stav veci vec nesprávne právne posúdil, do úvahy nepripadalo ani rozhodnutie správneho súdu o zmene druhu alebo výšky sankcie, ktorá bola žalobcovi uložená napadnutým rozhodnutím a ani rozhodnutie o upustení od uloženia sankcie podľa ustanovenia § 198 ods. 1 SSP. Takéto rozhodnutie by pripadalo do úvahy vtedy, ak by správny súd konštatoval, že správny orgán správne vec právne posúdil, keď uznal žalobcu vinného z porušenia ustanovenia § 3 ods. 5 zákona vo volebnej kampani, čo v preskúmvanej veci nenastalo. Z uvedeného dôvodu nepovažoval krajský súd za dôvodné zaoberať sa ďalšou námietkou žalobcu, že žalovaný nedostatočne pri správnej úvahe zohľadnil skutkový stav a nedostatočne uviedol, prečo neprihliadol na ustanovenia zákona o politických stranách, ako aj na ustanovenie § 19 ods. 12 zákona o volebnej kampani.

II.

10. Sťažovateľ podal voči rozsudku správneho súdu riadne a včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z. SSP. Sťažovateľ mal za to, že krajský súd nesprávne interpretoval § 3 ods. 5 zákona o volebnej kampani a tiež, že nesprávne aplikoval § 31 ods. 5 zákona o politických stranách na zistený skutkový stav a preto navrhol aby kasačný súd rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

11. Sťažovateľ nesúhlasil s právnym posúdením krajského súdu, v bode 40. napádaného rozsudku, podľa názoru sťažovateľa majiteľ osobitného účtu zodpovedá za finančné prostriedky na ňom vedené. Táto zodpovednosť žalobcu vyplýva aj z toho, že § 3 zákona o volebnej kampani upravuje výlučne povinnosti politických strán pri financovaní ich volebnej kampane, ako aj z toho, že za porušenie ustanovenia § 3 zákona o volebnej kampani, vrátane ods. 5 tohto paragrafu, je uložená sankcia politickej strane, a to podľa § 19 ods. 2 písm. b/ zákona o volebnej kampani.

12. Politická strana podľa sťažovateľa môže usmerniť svojich darcov, aby svoje dary poukazovali na jej osobný účet výlučne prevodom z účtu, tak, ako to vyžaduje § 3 ods. 5 zákona o volebnej kampani. Žalobca teda mal možnosť ovplyvniť spôsob vkladu na jeho osobitný účet, a ak naň boli poukázané prostriedky iným, ako zákonným spôsobom, žalobca bol povinný postupovať podľa § 3 ods. 2 zákona o volebnej kampani v spojení s § 24 ods. 3 zákona o politických stranách. Sťažovateľ mal za to, že žalobca mal aj možnosť okrem ovplyvnenia vkladu, aj odmietnuť prijať finančné prostriedky vložené v hotovosti, a to postupom podľa § 18 ods. 1 zákona o volebnej kampani. Podľa sťažovateľa mal žalobca

dokonca povinnosť odmietnuť prijať finančné prostriedky vložené v rozpore s § 3 ods. 5 zákona o volebnej kampani, a to podľa § 3 ods. 2 druhej vety zákona o volebnej kampani v spojení s § 24 ods. 3 zákona o politických stranách. O vedomosti žalobcu o povinnosti finančné prostriedky vrátiť má svedčiť aj skutočnosť, že v prípade vkladu hotovosti v sume 7 224,- € žalobca tieto prostriedky odmietol prijať a darcom ich z osobitného účtu vrátil.

13. Sťažovateľ dal opätovne do pozornosti, že zámer darcov pri poskytnutí finančných prostriedkov na osobitný účet nie je možné brať do úvahy. Jedinou zákonnou podmienkou je vklad prevodom z iného účtu, v prípade akejkoľvek inej formy vkladu, je politická strana povinná postupovať podľa ustanovenia § 3 ods. 2 zákona o volebnej kampani v spojení s § 24 ods. 2 zákona o politických stranách.

14. Právny úkon darovania je dvojstranným právnym úkonom, zavŕšeným až prijatím daru a politická strana ako obdarovaný, nie je v postavení pasívneho adresáta tohto právneho úkonu. Skutočnosť, že boli finančné prostriedky na osobitný účet politickej strany vložené, ešte neznamená, že ich strana aj prijala, má totiž možnosť ich odmietnuť a vrátiť, resp. poukázať na príjmový účet štátneho rozpočtu. Keďže si predmetné dary žalobca na svojom osobitnom účte ponechal, mal sťažovateľ za to, že ich žalobca prijal.

15. Výklad § 3 ods. 5 zákona o volebnej kampani zvolený krajským súdom odporuje nielen účelu uvedeného ustanovenia, ktorým je zabezpečiť aby všetky vklady finančných prostriedkov na osobitný účet politickej strany boli uskutočňované výlučne formou bezhotovostnej platobnej operácie, ale absolútne odporuje aj samotnému účelu zákona o volebnej kampani, ktorým je zabezpečenie transparentnosti financovania volebnej kampane kandidujúcich subjektov. So záverom súdu, že žalobcovi z predmetného ustanovenia nevyplýva žiadna povinnosť, keďže na jeho osobitný účet boli finančné prostriedky vložené v hotovosti, sa sťažovateľ v žiadnom prípade nemohol stotožniť.

16. Ďalej uviedol sťažovateľ, že krajský súd nesprávne aplikoval § 31 ods. 5 zákona o politických stranách na zistený skutkový stav, a teda vec nesprávne právne posúdil, keď konštatoval, že: „Ak bol žalovaný názoru, že žalobca tým, že nevrátil 200,- € darcom, ktorí ich zaslali na osobitný účet žalobcu, resp. ich nepoukázal na príjmový účet štátneho rozpočtu, porušil svoju povinnosť, mal postupovať v zmysle ustanovenia § 31 ods. 5 v spojitosti s ustanovením § 24 ods. 2 zákona o politických stranách. Nesprávne posúdenie veci vychádzalo z toho, že krajský súd neopodstatnene rozlišoval medzi pojmami „darca“ a „vkladateľ finančných prostriedkov“, medzi pojmami „dar“ a „finančné prostriedky“ a medzi pojmami „dar pre politickú stranu“ a „finančné prostriedky na úhradu nákladov na volebnú kampaň“. S týmto rozlišovaním sťažovateľ nesúhlasil, keďže bez ohľadu na to, na aký účet alebo za akým účelom niekto poskytne politickej strane finančné prostriedky bez toho, aby ich musela vrátiť, ide o dar a poskytovateľ takých finančných prostriedkov je darca. Aj samotný zákon o politických stranách aj ustanovenia zákona o volebnej kampani považujú vkladateľa finančných prostriedkov za darcu.

17. Osobitný transparentný účet, zriadený podľa § 3 zákona o volebnej kampani je určený výlučne na sústreďovanie finančných prostriedkov na volebnú kampaň a na úhradu nákladov na ňu vyložených, preto sťažovateľ nesúhlasil so záverom súdu, že predmetné fyzické osoby vložili finančné prostriedky na osobitný účet žalobcu nie za účelom úhrady nákladov na jeho volebnú kampaň, ale ako dar pre žalobcu, na základe čoho krajský súd konštatoval, že sťažovateľ mal žalobcovi uložiť sankciu podľa zákona o politických stranách a nie podľa zákona o volebnej kampani. Tým, že žalobca si prostriedky na osobitnom účte ponechal a nevrátil ich, následne z tohto účtu hradil náklady na svoju volebnú kampaň podľa sťažovateľa konkludentne akceptoval predmetné finančné prostriedky ako dary na úhradu nákladov na volebnú kampaň tým, že ich nevrátil.

18. Záverom sťažovateľ uviedol, že zákon o volebnej kampani je k zákonu o politickej kampani v postavení lex specialis. Úprava týkajúca sa vedenia finančných prostriedkov na osobitnom účte v čase volebnej kampane má prednosť pred všeobecnou úpravou obsiahnutou v zákone o politických stranách, ktorý upravuje všeobecnú úpravu prijímania darov politickými stranami. Sankcie podľa zákona o volebnej kampani sú nastavené prísnejšie, ako sankcie podľa zákona o politických stranách z dôvodu, že účelom zakotvenia inštitútu osobitného (transparentného) účtu do zákona o volebnej kampani bolo, aby

bolo voličovi v relevantnom období, teda v čase vedenia volebnej kampane z údajov o darcoch na transparentnom účte nepochybne zrejmé, kto bol darcom politickej strany, čo je možné zabezpečiť iba prevodom finančných prostriedkov z účtu na účet. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že aj politické strany, nielen ostatné kandidujúce subjekty majú byť sankcionované podľa zákona o volebnej kampani a nie podľa zákona o politických stranách.

III.

19. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa uviedol žalobca, že rozsudok krajského súdu považuje za vecne správny, sťažovateľ neuviedol žiadne nové skutočnosti, ako tie, čo už odzneli pred správnym orgánom a následne pred krajským súdom, tvrdenia sťažovateľa považoval žalobca za nedôvodné a preto navrhol kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietnuť ako nedôvodnú.

20. Krajský súd podľa žalobcu vo svojom rozsudku správne aplikuje ustanovenie § 3 ods. 5 druhá veta zákona o volebnej kampani, z ktorého vyplýva pre politickú stranu len povinnosť preukázať kto je vlastníkom účtu, z ktorého boli finančné prostriedky prevedené na účet politickej strán. Keďže žalobcovi neboli na jeho účet prevedené z iného účtu žiadne finančné prostriedky, ale boli vložené finančné prostriedky v hotovosti, preto žalobca nemal ani žiadnu povinnosť preukázať vlastníka tohto účtu. Napriek tomu žalobca preukázal pôvod vkladateľov. Uvedené potvrdil aj výpis z osobitného účtu, ako aj vyhlásenia samotných darcov.

IV.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle ustanovenia § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky z predloženého spisového materiálu krajského súdu zistil, že žalobca sa žalobou doručenou Krajskému súdu v Bratislave 28. novembra 2016 domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. SVS-OVR2-2016/030286 zo dňa 13. septembra 2016.

23. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

24. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

25. Podľa § 178 ods. 1 SSP žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

26. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

27. Podľa § 453 ods. 1 SSP kasačný súd je viazaný rozsahom kasačnej sťažnosti; to neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý kasačnou sťažnosťou nebol dotknutý.

28. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

29. Podľa 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

30. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcu je rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/277/2016-42 z 22. júna 2017, ktorým správny súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalobcu sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

31. Predmetom súdneho prieskumu v prejednávanej veci bolo rozhodnutie žalovaného č. SVS-OVR2-2016/030286 z 13. septembra 2016, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy, odboru volieb, referenda politických strán č. SVS-OVR-2016/019249-003 z 11. júla 2016. Správny orgán prvého stupňa uložil žalobcovi pokutu vo výške 10 000,- € za nesplnenie povinnosti podľa § 3 ods. 5 zákona o volebnej kampani, podľa ktorého musia byť na osobitný platobný účet vložené finančné prostriedky výlučne prevodom z iného účtu, nakoľko na osobitný platobný účet žalobcu zriadený v nadväznosti na § 3 ods. 2 zákona o volebnej kampani na úhradu nákladov na volebnú kampaň v súvislosti s voľbami do Národnej rady Slovenskej republiky v roku 2016, boli vložené finančné prostriedky v hotovosti.

32. Podľa § 3 ods. 2 zákona o volebnej kampani, Na úhradu nákladov na volebnú kampaň môže politická strana použiť len finančné prostriedky vedené na osobitnom platobnom účte (ďalej len „osobitný účet“) vedenom v banke alebo pobočke zahraničnej banky (ďalej len „banka“) podľa odseku 3. Na finančné prostriedky vedené na osobitnom účte sa vzťahujú ustanovenia osobitného predpisu.

33. Osobitným predpisom v zmysle poznámky pod čiarou sú ustanovenia § 22 až § 24 zákona č. 85/2005 Z.z. o politických stranách a politických hnutiach v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o politických stranách“).

34. Podľa § 3 ods. 5 zákona o volebnej kampani, Na osobitný účet musia byť vložené finančné prostriedky výlučne prevodom z iného účtu. Na požiadanie ministerstva vnútra musí politická strana preukázať, kto je vlastníkom účtu, z ktorého boli finančné prostriedky prevedené.

35. Podľa § 19 ods. 2 písm. b/ zákona o volebnej kampani, Ministerstvo vnútra uloží politickej strane pokutu od 10 000,- € do 100 000,- €, ak nesplní povinnosť podľa § 3 ods. 3, 5 alebo 6.

36. Podľa § 19 ods. 12 zákona o volebnej kampani, pri ukladaní pokuty a rozhodovaní o jej výške sa prihliada na závažnosť, spôsob konania a trvanie protiprávneho stavu.

37. Podľa § 24 ods. 2 zákona o politických stranách, Strana môže prijať peňažný dar, len ak bol poukázaný formou bezhotovostnej platobnej operácie. Ak z výpisu z účtu nie je preukázané, kto je darcom peňažného daru, strana je povinná tento peňažný dar vrátiť v lehote do 30 dní na účet, z ktorého bol finančný dar poukázaný. Ak takýto účet neexistuje, strana je povinná túto skutočnosť bezodkladne oznámiť Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo financií“) a peňažný dar poukázať na príjmový účet štátneho rozpočtu. Taký peňažný dar sa považuje za príjem štátneho rozpočtu. Ministerstvo financií oznámi bezodkladne strane údaje potrebné na poukávanie peňažného daru.

38. Podľa § 31 ods. 5 zákona o politických stranách, Štátna komisia uloží strane pokutu v sume dvojnásobku príjmu z daru alebo z iného bezodplatného plnenia, ak strana prijala dar alebo iné bezodplatné plnenie v rozpore s týmto zákonom.

39. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

40. Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (ods. 2).

41. V súvislosti so sťažnostným bodom týkajúcim sa nesprávneho interpretovania § 3 ods. 5 zákona o volebnej kampani a teda, že žalobca zodpovedá za finančné prostriedky vedené na osobitnom účte, uvádza kasačný súd, že žalobca svojich sympatizantov, členov resp. darcov mal naozaj možnosť usmerniť a ich aj usmernil. Je však treba priznať, že pri veľkom množstve darcov a s prihliadnutím na skutočnosť, že parlamentné voľby v roku 2016 boli prvými voľbami, ktoré sa spravovali novými ustanoveniami zákona o volebnej kampani a to konkrétne podmienkou viesť v súvislosti s volebnou kampaňou tzv. transparentný účet a povinnosťou poukazovať na tento účet finančné prostriedky len prostredníctvom bezhotovostného bankového prevodu, nemohol žalobca zamedziť tomu, aby nedochádzalo k vkladaniu finančných darov, resp. finančných prostriedkov na osobitný účet, keď darcovia nerozlišovali medzi viacerými účtami. Nie je preto opomenuteľné, že k pochybeniam zo strany darcov prirodzene dochádzalo. Na druhej strane, však vo viacerých prípadoch, si bol žalobca vedomí zákonnej povinnosti, že takto vložené finančné prostriedky musí v zmysle § 24 ods. 2 zákona o politických stranách a politických hnutiach vrátiť a k tejto náprave aj pristúpil.

42. V súvislosti s vyššie uvedeným, v tomto smere možno bezpochyby súhlasiť so závermi správneho súdu, že žalovaný vec nesprávne právne posúdil, pretože sa v tomto prípade jednoznačne jedná o porušenie povinnosti podľa ustanovenia § 24 ods. 2 zákona o politických stranách a politických hnutiach a nie o porušenie povinností v zmysle § 3 ods. 5 zákona o volebnej kampani.

43. Sťažovateľ správne uviedol, že nepochybnú identifikáciu osoby, ktorá finančne podporila politickú stranu možno docieľiť iba pri bezhotovostných prevodoch. K § 3 ods. 5, druhá veta zákona o volebnej kampani, treba uviesť, že vzhľadom na to, že žalobca preukázal, kto sú darcovia, má kasačný súd za to, že postup žalobcu by odporoval účelu uvedeného zákonného ustanovenia len v tom prípade, ak by bolo možné preukázateľne spochybniť osoby darcov, k čomu však nedošlo. Nemožno však opomenúť zámer a cieľ sledovaný zákonom, ktorým bolo predchádzať nelegálnemu financovaniu predvolebných kampaní a tým transparentniť systém financovania politických strán. Žalobca sledovaný cieľ naplnil, keď uviedol na svojej internetovej stránke výšku darov a zároveň aj identifikoval samotných darcov.

44. K sťažnostnému bodu, ktorým sťažovateľ namietal, že správny súd neopodstatnene rozlišoval medzi pojmami „darca“ a „vkladateľ finančných prostriedkov“, medzi pojmami „dar“ a „finančné prostriedky“ a medzi pojmami „dar pre politickú stranu“ a „finančné prostriedky na úhradu nákladov na volebnú kampaň“, čo malo za následok nesprávne právne posúdenie veci, kasačný súd uvádza, že so sťažovateľom nesúhlasí, pretože toto rozlišovanie nemá žiaden dopad na právne posúdenie veci.

45. Záverom sa kasačný súd opätovne prikláňa k názoru správneho súdu, že sťažovateľ nepochybne riadne zistil skutkový stav, avšak vec nesprávne právne posúdil, keď nevrátenie finančných prostriedkov darcom vyhodnotil ako porušenie povinností podľa § 3 ods. 5 zákona o volebnej kampani.

46. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť neobsahuje žiadne právne relevantné námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

47. Kasačný súd poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky sťažovateľa vznesené v kasačnej sťažnosti za nedôvodné a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

48. O výške náhrady trov konania rozhodne krajský súd samostatným uznesením v súlade s § 175 ods. 2 a nasledujúce SSP.

49. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 147 ods. 2 v

spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.